

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0071 van 6 oktober 2015
in de zaak RvVb/1415/0487/SA/0535

In zake:

1. de heer **Erwin FRAIPONTS**
2. mevrouw **Veerle CARDINAELS**, beide wonende te 2000 Antwerpen, Falconplein 41 bus 1, waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Willem SLOSSE en Stijn BRUSSELMANS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64 bus 2
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

**AUTONOOM GEMEENTEBEDRIJF VOOR VASTGOEDBEHEER EN
STADPROJECTEN VAN DE STAD ANTWERPEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Els EMPEREUR
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59/5
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 8 april 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Antwerpen, van 19 februari 2015, waarbij aan de tussenkomen partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de bouw van twee nieuwe wooneenheden, de verbouwing van één wooneenheid en één handelsruimte en de renovatie van de Falconpoort.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 2000 Antwerpen, Falconplein 39 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nummer 142B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en deels het originele en deels een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek

van de tussenkomende partij met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 15 september 2015, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De eerste verzoekende partij zelf, die ook verschijnt voor de tweede verzoekende partij, advocaat Astrid GELIJKENS, die loco advocaten Willem SLOSSE en Stijn BRUSSELMANS verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Olivier DROOGHMANS, die loco advocaat Els EMPEREUR verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals van toepassing op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

Het Autonoom Gemeentebedrijf voor Vastgoedbeheer en Stadprojecten van de stad Antwerpen verzoekt met een aangetekende brief van 15 juli 2015 in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 28 augustus 2015 de tussenkomende partij toegelaten in de debatten tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is alleen nodig wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

IV. FEITEN

Op 18 juli 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van twee nieuwe wooneenheden, het verbouwen van één wooneenheid en één handelsruimte en het renoveren van de Falconpoort”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgesteld gewestplan ‘Antwerpen’ gelegen in woongebied. Volgens dit gewestplan zijn voor het perceel eveneens aanvullende stedenbouwkundige voorschriften betreffende de bouwhoogte van toepassing (aangevuld voorschrift voor het artikel 1 bij Besluit van de Vlaamse Regering van 7 juli 2000).

Het perceel is eveneens gelegen binnen de begrenzing van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen’, vastgesteld met een besluit van de Vlaamse regering van 19 september 2009, meer bepaald binnen de afbakeningslijn die aangeeft

waar de stedelijke omgeving van het Antwerpse in de toekomst kan gebeuren. De aanvraag is niet gelegen binnen de grenzen van een deelplan.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 25 maart 1980 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg 'Binnenstad, deel Falconplein - Zeemanshuis', meer bepaald in de zone voor wonen, handel, horeca en kantoren, zone A.

Het perceel is niet gelegen in de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 12 augustus tot en met 10 september 2014, worden twee bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed, Antwerpen – Monumenten, adviseert gunstig op 13 augustus 2014.

Het Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen adviseert voorwaardelijk gunstig op 19 augustus 2014.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed, Antwerpen – Archeologie deelt op 25 augustus 2014 mee dat zijn advies niet vereist is.

De brandweer van Antwerpen adviseert gunstig op 26 augustus 2014.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen adviseert voorwaardelijk gunstig op 19 december 2014, maar trekt dit advies in en adviseert opnieuw voorwaardelijk gunstig op 13 februari 2015.

De verwerende partij beslist op 19 februari 2015 als volgt een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen:

“ ...

Toetsing van de aanvraag aan de relevante screeningscriteria – MER-screening

Het ontwerp komt voor op de lijst gevoegd als bijlage III van het Project-m.e.r.-besluit.

Bijgevolg dient de vergunningverlenende overheid de aanvraag te screenen.

Een screening houdt in dat nagegaan wordt of het project, in het licht van zijn concrete kenmerken, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële milieueffecten, aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Zo er aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn, dan moet een milieueffectrapport worden opgemaakt.

De aanvraag betreft het renoveren van een bestaand handelspand, het inrichten van de bovenliggende verdiepingen met twee duplexappartementen en het creëren van een woonst in het achterste bouwvolume. Aangezien de werken plaatsvinden in een grootstedelijke context en in een dicht bebouwd woonweefsel, kan in alle redelijkheid geconcludeerd worden dat de aanvraag geen significant negatieve effecten zal hebben op de omgeving.

Zowat elk project heeft milieueffecten. Enkel voor de projecten met aanzienlijke milieueffecten moet een milieueffectrapport worden opgemaakt. Uit de informatie

aangeleverd in het dossier van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en de ingewonnen adviezen moet in redelijkheid worden afgeleid dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn.

Beschrijving van de omgeving en de aanvraag

Deze beoordeling – als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen – houdt rekening met de criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex.

De aanvraag betreft het slopen van de achterbouw en de bovenste verdiepingen van de voorbouw en het optrekken van de voorbouw en nieuw bouwen van de achterbouw. Het project omvat een handelspand op het gelijkvloers, 2 duplexappartementen, een stadswoning en een gemeenschappelijke fietsenberging.

Situering

De aanvraag situeert zich in het noordelijke gedeelte van het stadcentrum, aan het Falconplein. De onmiddellijke omgeving wordt in hoofdzaak gekenmerkt door gesloten bebouwing met gemiddeld drie bouwlagen en zadeldak. Er doet zich een mix voor aan stedelijke functies met overwegend wonen, detailhandel en horeca.

Functionele inpasbaarheid

De aanvraag betreft het grotendeels vernieuwen van een handelspand met bovenliggende wooneenheden. De bestaande functies, handelspand en wonen, blijven integraal behouden, waardoor in alle redelijkheid kan worden geconcludeerd dat de aanvraag functioneel inpasbaar is.

Mobiliteitsaspect

Het BPA bepaalt dat individuele parkeermogelijkheden op het private terrein uitgesloten zijn. Collectieve parkeergarages behoren tot de mogelijkheden.

De aanvraag voorziet geen parkeermogelijkheid op eigen terrein wat overeenkomt met de bepalingen van het BPA. De impact van het project in een grootstedelijke omgeving, met een ruim aanbod aan openbaar vervoer op wandelafstand, is, voor wat betreft de mobiliteitsaspect, aanvaardbaar.

Schaal

Het ontwerp houdt zich, wat schaal en volumewerking betreft, aan de bepalingen en afmetingen opgelegd in het BPA. Het past, wat gabarit en korrel betreft, in de omliggende stedelijke context.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

De bouwdichtheid voldoet aan de gangbare normen in een grootstedelijke context. Wat ruimtegebruik betreft kan akkoord worden gegaan met de indeling waarbij op het gelijkvloers het handelspand wordt behouden in de voorbouw en er boven twee

duplexappartementen worden ingericht. In het nieuwe gedeelte achteraan wordt een gemeenschappelijke fietsenberging voorzien en in de bovenliggende verdiepingen een stadswoning. Het dakterras op het achterste bouwvolume spreidt zich uit over de gehele oppervlakte van het dak. Hierdoor komt de privacy van de omliggende percelen in het gedrang. Bijgevolg zal worden opgelegd in de voorwaarden dat het achterste gedeelte van het dak niet als terras mag aangelegd worden en niet betreedbaar zal zijn.

De bouwdichtheid en het ruimtegebruik is conform wat gebruikelijk is in een grootstedelijke context en is niet storend voor de omliggende percelen mits te voldoen aan de opgelegde voorwaarde in verband met de betreedbaarheid van het dakterras.

Visueel-vormelijke elementen

Het ontwerp houdt voldoende rekening met de historische karakteristieken van het te renoveren pand: de voorgevel wordt gekaleid zodat de structuur van het metselwerk zichtbaar is en de raamopeningen zijn zodanig ingeplant dat een hedendaagse vertaling wordt bekomen van het oorspronkelijke principe. De nieuwe traphal achteraan en het achterste bouwvolume worden uitgevoerd in een sobere vormtentaal zodat er geen concurrentie ontstaat met de oorspronkelijke elementen van de voorbouw.

Zowel de architecturale vormgeving als het materiaalgebruik past in de ruimtelijke context.

Cultuurhistorische aspecten

De Falconpoort is beschermd als monument. Bijgevolg is het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed ingewonnen. Dit advies dd 13/08/2014 is gunstig. Het advies stelt dat er een bouwhistorische analyse werd uitgevoerd van de bestaande bouwsubstantie waarvan de Falconpoort deel uitmaakt. Verder stelt het advies dat op basis hiervan werd aangegeven welke delen erfgoedwaarde hebben en behouden dienen te worden en welke delen kunnen vervangen worden door nieuwbouw en dat het voorgestelde concept verder bouwt op de historische gevelgeleding en –structuur. Bovendien geldt het gunstig advies eveneens als machtiging voor het uitvoeren van de gevraagde werken.

In de omliggende omgeving bevinden zich geen beschermde monumenten, stadgezichten of andere voorlopig of definitief beschermde constructies die een nadelige invloed ondervinden van huidige aanvraag.

Bodemreliëf

De aanvraag heeft geen wijziging van het reeds vergunde bodemreliëf tot gevolg.

Hinderaspecten

Eventuele hinderaspecten ten gevolge van de aanvraag beperken zich tot een aanvaardbaar niveau in een stedelijke omgeving.

Gezondheid

De aanvraag omvat geen hinderlijke inrichtingen en heeft geen nadelige gevolgen voor de gezondheid van de omwonenden.

Gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

De aanvraag heeft geen nadelige effecten op het gebruiksgenot van de omliggende percelen of de veiligheid in het algemeen.

De voorgestelde wijzigingen hebben een zeer beperkte ruimtelijke impact en beantwoorden aan de principes van goede ruimtelijke ordening.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet Integraal Waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan. De bebouwde oppervlakte en volume wijzigen in zeer beperkte mate en het eigendom ligt niet in overstromingsgevoelig gebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag beantwoordt aan de principes van de goede ruimtelijke ordening en kan bijgevolg vergund worden.

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

...

2° de volgende voorwaarde na te leven:

- ***het raam in de achtergevel in de living van het achterste bouwvolume kan enkel worden uitgevoerd mits vastlegging van erfdienstbaarheid van lichten en zichten***
- ***de ventilatie- en gasafvoeren uit te voeren overeenkomstig de stedenbouwkundige voorschriften van de bouwcode***
- ***opgelegd in het advies van het college van burgemeester en schepenen geformuleerd in de zitting van 13/02/2015 (zie bijlage):***
 - *de voorschriften van de brandweer strikt na te leven;*
 - *gecoat zink te gebruiken voor dakgoot en regenwaterafvoer;*
 - *de fietsenberging in te richten met minstens 15 fietsstalplaatsen;*
 - *de gevelopeningen van de straatgevel uit te voeren zoals op de aangepaste plannen toegevoegd in bijlage;*
 - *het dakterras ter hoogte van de vierde verdieping van de achterbouw aan te leggen zoals in rood aangeduid op plan 2/2: de achterste zone van het dakterras uit te voeren als onbetreedbaar groendak.*
- ***Opgelegd in het advies van de provincie Antwerpen, Centrum voor Toegankelijkheid geformuleerd dd. 19/08/2014 (zie bijlage).***

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing, en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

Volgens de verwerende partij is de vordering bovendien onontvankelijk omdat uit het inleidend verzoekschrift niet blijkt wie de auteur is van de bestreden beslissing, noch wie ze genomen heeft.

Tot slot voeren zowel de verwerende partij als de tussenkomende partij aan dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift geen ontvankelijke middelen ontwikkelen, zodat de vordering, volgens hen, onontvankelijk is.

De Raad oordeelt dat de excepties van de verwerende en de tussenkomende partij alleen onderzocht en beoordeeld moeten worden wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN HET VERZOEK TOT BEMIDDELING

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen stellen op de laatste bladzijde van hun verzoekschrift:

“BEMIDDELING

...

Graag had ik dan ook de aanvrager vd vergunning gevraagd om samen de bemiddelingsprocedure op te starten om zo tot een compromis te bekomen dat de belangen van beide partijen behartigt.”

Tijdens de openbare terechtzitting van 15 september 2015 verklaart de eerste verzoekende partij dat een eerste poging tot bemiddeling met de verwerende partij en de tussenkomende partij mislukt is, maar dat de verzoekende partijen formeel wel op een bemiddeling blijven aansturen.

Zowel de verwerende partij als de tussenkomende partij stellen dat ze het voorstel tot bemiddeling (op dit ogenblik) niet (meer kunnen) aanvaarden.

Beoordeling door de Raad

Artikel 42, §1 DBRC-decreet bepaalt:

“Ter oplossing van een voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen gebrachte betwisting kan die op gezamenlijk verzoek van de partijen of op eigen initiatief maar met akkoord van de partijen met een tussenuitspraak tot bemiddeling beslissen zolang het beroep niet in beraad is genomen.”

Uit deze bepaling volgt dat bemiddeling alleen mogelijk is met akkoord van alle procespartijen.

Omdat zowel de verwerende partij als de tussenkomende partij het voorstel tot bemiddeling (op dit ogenblik) niet (meer kunnen) aanvaarden, kan de Raad niet beslissen tot bemiddeling.

VII. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partijen minstens één ernstig middel aanvoeren dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven in hun verzoekschrift de hoogdringendheid niet uitdrukkelijk. In de conclusie van hun verzoekschrift stellen zij:

“ ...

Tevens dat de aangevochten ontwikkeling vh perceel samenvalt met de sloop vd huidige bebouwing kan er enkel ook maar geconcludeerd worden dat een schorsing in de huidige context aangewezen is.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...

Tot slot merkt verwerende partij op dat geen enkele argumentatie wordt aangehaald die de schorsing van de bestreden beslissing zou verplicht stellen.

Er wordt enkel vermeld “... kan er alleen maar geconcludeerd worden dat het huidige ingediende vergunningsdossier in strijd is met dit BPA en dan ook vernietigd moet worden. Tevens dat de aangevochten ontwikkeling van het perceel samenvalt met de sloop van de huidige bebouwing kan er enkel maar geconcludeerd worden dat een schorsing in de huidige context aangewezen is”.

Dit is geen argumentatie omtrent de motieven die de schorsing verrechtvaardigen.

Ook op dit punt is het verzoekschrift en de vordering tot schorsing onontvankelijk
...”

3.

De tussenkomende partij voegt hier nog aan toe:

“ ...

Verzoekende partij laat na in haar verzoekschrift tot nietigverklaring aannemelijk te maken waarom in casu sprake zou zijn van hoogdringendheid.

Verzoekende partij stelt louter, en bovendien enkel in het beschikkend gedeelte van haar

verzoekschrift:

“Tevens dat de aangevochten ontwikkeling vh perceel samenvalt met de sloop vd huidige bebouwing kan er enkel ook maar geconcludeerd worden dat een schorsing in de huidige context aangewezen is”.

Nergens in het overige deel van het verzoekschrift wordt verwezen naar het verzoek tot schorsing of een vermeende hoogdringendheid die een dergelijke schorsing zou verantwoorden. De motivatie van de vereiste hoogdringendheid is dan ook beperkt tot het poneren dat deze hoogdringendheid aanwezig zou zijn.

Bovendien stelde de Raad van State reeds in zijn arrest van 17 maart 2014, nr. 226.770 (Franstalige kamer), dat spoedeisendheid een ernstige vrees voor een groot nadeel of onherstelbare schade veronderstelt in hoofde van verzoekende partij.

Verzoekende partij toont echter niet aan waaruit de vermeende hoogdringendheid zou voortvloeien en welk groot nadeel of welke onherstelbare schade zij vreest te zullen lijden. De sloop die door verzoekende partij wordt aangehaald, heeft enkel betrekking tot de volledige achterbouw en de voorbouw vanaf de 2^e verdieping van het pand aan het Falconplein 39. Zoals uit het verzoekschrift blijkt, is verzoekende partij niet tegen de sloop van deze delen van het bestaande gebouw, doch keert zij zich tegen de nieuwbouw en verbouwing die op het perceel zou plaatsvinden. Verzoekende partij kan dan ook op geen enkele manier een ernstige vrees voor groot nadeel of onherstelbare schade die deze sloop met zich zou meebrengen, aannemelijk maken.

Derhalve toont verzoekende partij geen hoogdringendheid aan.

*Enkel en alleen om deze reden al dient het verzoek tot schorsing te worden afgewezen.
...”*

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet bepaalt dat het verzoekschrift de redenen vermeldt op basis waarvan een verzoekende partij de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing vraagt.

Artikel 56, §1, 2° van het Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift, in geval van een vordering tot schorsing, een uiteenzetting bevat van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Artikel 57, 1° van hetzelfde besluit bepaalt dat de verzoekende partij bij het verzoekschrift de overtuigingsstukken voegt die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Uit deze bepalingen volgt dat een verzoekende partij, door uiteenzettingen in het verzoekschrift en eventueel door het bezorgen van documenten, de Raad moet overtuigen dat de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing omwille van hoogdringendheid moet worden geschorst.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert, onder meer, dat een verzoekende partij moet overtuigen dat er redenen zijn om de zaak sneller te behandelen dan volgens de gebruikelijke termijnen voor de behandeling van een vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.

De doorlooptijd van een vernietigingsprocedure op zich volstaat niet om de hoogdringendheid aan te tonen. De verzoekende partij moet, op basis van de specifieke gegevens van de zaak en de voor haar nadelige gevolgen, aantonen dat een onmiddellijke uitspraak wenselijk is.

2.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen alleen naar de sloop (van de achterbouw en de bovenste verdiepingen van de voorbouw) verwijzen om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te vorderen.

Louter en alleen de sloop van (gedeelten van) een gebouw, waarop de bestreden beslissing onder andere betrekking heeft, is op zich niet voldoende om de 'hoogdringendheid' te verantwoorden.

De verzoekende partijen moeten met concrete, en aan het dossier eigen, gegevens aantonen dat er hoogdringendheid is omwille van nadelige gevolgen door de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning.

De verzoekende partijen verwijzen in hun verzoekschrift alleen naar de sloop van (een deel van) de huidige bebouwing als gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, maar omschrijven niet welke nadelen zij door deze sloop vrezen te zullen lijden.

De verzoekende partijen tonen evenmin aan dat de sloop, als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, nakend of dreigend is.

De Raad oordeelt dan ook dat de verzoekende partijen in gebreke blijven concreet de door hen gevreesde nadelen aan te tonen.

Zij blijven ook in gebreke concreet aan te tonen dat het resultaat van de procedure tot vernietiging van de bestreden beslissing te laat zal komen om die nadelen te voorkomen.

De Raad oordeelt dan ook dat verzoekende partijen de vereiste hoogdringendheid niet aantonen.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorig onderdeel oordeelt dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 6 oktober 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,
met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS